

[Himmelstrup.]

ikke er aktuelt i dette Øjeblik for Brændevinens Vedkommende, spørge den højtærede Finansminister, hvilket Resultat han er kommet til, for saa vidt angaar Øl og Frugtvin.

Christmas Møller: Om det Lovforslag, den højtærede Finansminister her ved Rigsdagssamlingens Slutning har fremsat, ogsaa vel for at bringe en lille Smule Kulør paa Tilværelsen til Slut, er der een Ting at sige, nemlig at det givne er, at det skal vedtages. Som det ogsaa fremgaar af, hvad der allerede er sagt, følger dette Forslag som en nødvendig Konsekvens af de Landbrugsordninger, der er vedtaget. De Partier, der har vedtaget Landbrugsordningerne, er pligtige at skaffe de nødvendige Midler ad den Vej, som man blev enig om, og som den højtærede Finansminister her har foreslaaet; altsaa Lovforslaget vil blive vedtaget. Man kan dog ikke deraf drage den Konsekvens, som det ærede Medlem Hr. Norlev drog, at det saa var nødvendigt for saa og saa mange af vore Medborgere at beruse sig i den kommende Tid for at skaffe Landbrugsordningerne den økonomiske Ballast. Det ærede Medlem maa have overset, at Lovforslagene ikke er kædet sammen paa den Maade, at Landbrugsordningernes Priser er afhængige af, hvor meget denne Afgift giver. Der er kun den Sammenhæng, at man har lovet, saa vidt det er gør ligt, at skaffe Dækning ad netop disse Veje, og jeg tror ogsaa, man kan opnaa det i den Tid, Loven skal gælde.

Det er jo klart, som det ogsaa er nævnt fra anden Side, at med disse Skatter kan man for Spiritusbeskatningens og Omsætningsafgiftens Vedkommende komme op paa Takster, der er saa høje, at jeg tror, man har Lov til at sige, Grænsen er naaet, og at det vel maaske oven i Købet i den kommende Tid vil vise sig, at Grænsen er overskredet, saaledes at man ikke faar de Midler, man venter. Som jeg tidligere i Dag har haft Lejlighed til at sige, er der i hvert Fald for dem, der synes, at der ogsaa skal være Grænser paa dette Omraade, det forjættelsesfulde i Situationen, at nu kan Skatten kun gaa den anden Vej — men nu maa vi altsaa i de 13½ Maaned, der er til 1. Oktober 1947, have denne Afgift, og vi

vil da naturligvis ogsaa, som vi har lovet det, medvirke til dens Gennemførelse. Vi vil dog under den kommende kortvarige Udvalgsbehandling gerne drøfte, om man nu her har truffet det rette, eller om man kan opnaa det samme paa en anden Maade, men jeg siger til den højtærede Finansminister, som jeg altid gør i slige Tilfælde, at vi føler os bundet, for saa vidt som en anden Form kun kan vælges, hvis Forligets Deltagere bliver enige derom — det er kun en rent praktisk Bemærkning. De Midler, Ministeren har Krav paa, vil han faa.

Det er ikke muligt for mig at tale om Emnet med samme baade Sagskundskab og Lidenskab som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, og derfor vil jeg afholde mig derfra. Heller ikke kan jeg med Hensyn til den kommende Flødeisbeskatning, naar jeg tænker paa, hvorledes man har det i de fleste andre Lande i Verden, blive trist i Sindet over den stærkt nedsatte danske Sukkerration; jeg kan overhovedet ikke blive nedbøjet over, hvordan vi lever her i Landet sammenlignet med andre Lande.

Som det vist allerede er Offentligheden bekendt, og som det fremgik af Forhandlingerne angaaende Landbrugsordningerne, bliver der, naar man drøfter disse to Skatter, Skatten paa Spiritus, der stiger saa og saa meget, og Omsætningsafgiften, et Problem med Hensyn til Afgiften til Tjenerne paa Restauranterne. Jeg er parat til at medvirke til en Ordning af dette Spørgsmaal. Vi mener, det er rigtigt, saaledes som vi ogsaa har givet det til Kende under Forhandlingerne, og hvad vi i øvrigt var enige om, at man ikke pludselig løber til at lave en Ordning.

Man kan diskutere, om det ikke vilde være rimeligt, saa vældigt et Skatteobjekt de stærke Drikke er blevet, at Regningen blev delt op i Madvarer og afgiftspligtige Varer, saaledes at der paa den Maade kunde komme et rimeligere Forhold til Veje. Det, jeg imidlertid gerne vil, er at opfordre Finansministeren og maaske ogsaa Handelsministeriet, der vel først skal tage Forhandlingerne om Sagen op, til at indlede de Drøftelser med Restauratørerne og med Tjenernes Organisationer, som er rimelige, for derved at se at finde frem til en Løsning af dette Spørgsmaal, som kan være tilfredsstillende for alle Parter. Jeg